

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

نیل نیکاندراف - (Nil Nikandrov)

برگردان از: ا. م. شیر

۳۱ دسمبر ۲۰۱۴

اوباما و تغییر سیاستهای ضد کوبا

هفته گذشته رئیس جمهور امریکا تصمیم برقراری مجدد روابط کامل سیاسی با کوبا را اعلام کرد. همان روز رائل کاسترو، رهبر کوبا نیز در هاوانا تصمیم مشابهی را اعلام نمود. پیش از این، کاسترو و اوباما در حدود یک ساعت با هم به مذاکره تلفونی پرداختند. ارتباط شخصی آنها که قبلاً غیرممکن به نظر می رسید، با حسن استقبال رسانه های جمعی امریکا مواجه شد. به جز این، رهبران دو کشور دشمن در طول بیش از نیم قرن، برای اعلام تصمیم خود دایر بر عادی سازی مناسبات متقابل همزمان در برنامه زنده تلویزیونی شرکت کردند. به زودی سفارت کوبا در واشنگتن و سفارت امریکا در هاوانا فعالیت خود را آغاز خواهد کرد. اکنون منافع امریکا در کوبا را منافع به اصطلاح مأموریتی با شمار محدود پرسنلی نمایندگی می کند.

همکاری امریکا با کوبا طیف گسترده از مسائل از جمله، مسائلی مانند مبارزه با قاچاق مواد مخدر و دادوستد انسان، نظارت بر مهاجرت و تغییرات آب و هوایی را در برمی گیرد. اجازه صدور مصالح ساختمانی و تجهیزات کشاورزی برای مزارع کوچک به جزیره آزادی داده می شود. مسافران امریکائی مجازند در بازگشت به امریکا به ارزش ۴۰۰ دلار کالای کوبائی، من جمله محصولات الکلی و تنباکو تا سقف ۱۰۰ دلار همراه خود بیاورند. امریکائیه می توانند از کارتهای اعتباری استفاده نمایند و امریکا به مؤسسات مالی اجازه باز کردن شماره حساب در گردش می دهد. مقررات سفر به جزیره برای افرادی که در آنجا خویشاوندانی دارند و همچنین، برای اعضای هیأتهای نمایندگی، روزنامه نگاران و دانشمندان نرم تر می شود. وزارت خارجه امریکا «امکان» خارج کردن کوبا از لیست کشورهای حامی تروریسم را «بررسی می کند».

دولت امریکا کتمان نمی کند، که حق مبارزه برای حقوق بشر، حمایت از بخش خصوصی، گسترش دسترسی به اینترنت، «تأمین حداکثر آزادی بیان و تجمعات» در کوبا را برای خود محفوظ می داند. هدف از آمادگی واشنگتن برای نزدیکی به کوبای سوسیالیستی، به معنای فراهم آوردن فرصتها برای پیشبرد سیاستهای قبلی بی ثبات سازی جزیره آزادی، اما نه از خارج، بلکه، از داخل می باشد. رئیس جمهور امریکا طی اظهارات تلویزیونی خود اذعان کرد، که سیاست مقابله با کوبا بی تأثیری خود را نشان داد. باید راه های دیگر اثرگذاری بر کوبا را جست و جو نمود. تحریمهای بازرگانی- اقتصادی واشنگتن از اوایل سالهای ۱۹۶۰ علیه کوبا و ابعاد چنین اقداماتی نه تنها به سقوط کاسترو منجر نشد، حتی موجب افزایش اعتبار حزب حاکم کمونیست که اغلب کادرهای آن جوان بودند، نیز گردید.

در سالهای دشوار ۱۹۹۰، زمانی که کوبا در شرایط انزوای تقریباً کامل قرار گرفت، رهبری کوبا به خواری تن نداد. همه برنامه های امریکا علیه جزیره کوبا، از جمله برنامه های مرتبط با هسته های مخالف، فعالان اینترنتی و سازمانهای غیردولتی تحت حمایت آژانس کمکهای بین المللی امریکا برای توسعه نقش بر آب شدند. بروز اختلاف بین سران ستون پنجم بر سر تقسیم بودجه دالری هم موجب رسوائی آن گردید.

کوبائیه در گذشته بارها برای مذاکره با امریکا کوشش کرده اند، اما این تلاشها هیچ گاه نتیجه ندادند. واشنگتن همواره خواستهای غیرقابل قبول، از آن جمله، برگزاری «انتخابات آزاد عمومی» با شرکت مهاجران کوبائی و سازمانهای غیردولتی که با حمایت مالی نهادهای امریکای فعالیت می کردند، در مقابل کوبا مطرح می کرد. راثول کاسترو همیشه با قاطعیت اعلام می کرد، که کوبا بدون پیش شرط برای مذاکره با امریکا آماده است. یکی از روزنامه نگاران امریکائی به درستی اظهار داشت، که اگر کوبائی ها بر «پیش شرط های» خود اصرار می کردند، در این صورت یک فهرست بی نهایتی را، از خواست بستن پایگاه نظامی امریکا در گوانتانامو و اردوگاه مرگ واقع در آن تا قطع پرواز پهبادهای جنگی در نقاط مختلف جهان که موجب قربانی شدن تعداد عظیمی از مردم غیرنظامی می گردد، تشکیل می داد.

به تدریج مسأله کوبا به مشکل همه دولتهای نیمکره تبدیل گردید. سیاست تنبیهی امریکا علیه هاوانا را دولتهای امریکای لاتین به مثابه خطر ژئوپلیتیک بالقوه برای امنیت خود تلقی کردند. ماجراجویی و بی مجازات ماندن امپراتوری در عرصه بین المللی اساساً موجب تسریع فرایند همگرایی در امریکای لاتین، تشکیل نهادهائی مانند UNASUR ، CELAC ، ALBA و سایرین گردید. مقاومت سیاسی و ایدئولوژیک شدید در مقابل سیاست امپراتورمآبانه امریکا باعث ظهور سیاستمدارانی مانند ایناسیو لولا دا سیلوا، ناستور کیشنر، هوگو چاوز، رفانیل کورنا، اوو مورالیس و بسیاری دیگر گردید. همبستگی آنها با کوبا، واشنگتن را که نتوانست برای انجام «انقلاب رنگی» در جزیره تصمیم بگیرد، تا حدودی بیدار نمود. هیچ اطمینانی به ستون پنجم نبود. سازمان امنیت دولت کوبا همه تحرکات آنها را هم در قلمرو کوبا و هم در محدوده اراضی امریکا زیر نظر داشت. مأموران کوبائی مانند هراردو ارناندس، رامونا لابانیو، رنه گونزالس، آنتونیو گرو، و فرناندو گونزالس اکنون شهرت جهانی یافته اند. فعالیت «قهرمانانه گروه پنج نفره» برای نفوذ در مراکز حساس سازمان سیا به منظور خنثی سازی برنامه های تروریستی محافل افراطی مهاجران- فقط یکی از بخش های مبارزه با دشمنان انقلاب کوبا بود. همه اعضای گروه پنج نفره که توسط پولیس فدرال دستگیر شده بودند، به کوبا بازگشته اند. کوبا بازگشت آنها به خانه را به مثابه جشن ملی برگزار نمود.

لازم به ذکر است که تحریمها علیه کوبا را کنگره امریکا وضع کرد. بدین سبب، اوپاما از نمایندگان کنگره خواست تا امکان لغو آنها را مورد بررسی دهند و اظهار داشت، که خود او «واقعاً و به طور جدی برای شرکت در بحث و بررسی آنها آماده است». جوش ارنست، سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید اظهار اطمینان کرد که تحریمهای امریکا علیه کوبا تا سال ۲۰۱۷ برداشته خواهد شد. هم اکنون مسأله تدارک دیدار اوپاما از کوبا مورد بحث رسانه های جمعی قرار گرفته است. ابتداء رابرت جانسون، معاون وزیر خارجه امریکا در امور نیمکره غربی به هاوانا سفر خواهد کرد و سپس، جان کری، وزیر امور خارجه و دیدار اوپاما پایان بخش این آتشبازی دیپلماتیک خواهد بود. برنامه واشنگتن در رابطه با کوبا سر و صدای تبلیغاتی زیادی به راه انداخته است. برخی از رسانه های جمعی بیدرنگ نوشتند، که دیپلوماسی امریکا «حتی بر دیپلوماسی روسیه در ارتباط با کوبا پیشی گرفته است».

عامل روسیه به مثابه علت تغییر سریع روش برخورد واشنگتن نسبت به کوبا توجه بسیاری از کارشناسان را به خود جلب کرده است. فعالیت روسیه در کشورهای امریکای لاتین در سالهای اخیر به طرز قابل ملاحظه ای شدت گرفته است. مناسبات با ونزوئلا، برزیل، نیکاراگوئه، ارجنتاین، اکوادور و بولیوی تحکیم می گردد. فرایند همکاری با کوبا

نیز به طرز روزافزونی گسترش می یابد. موقعیت جغرافیائی کوبا، که در ۸۰ کیلومتری امریکا واقع است و همچنین، گسترش روابط نظامی تاریخی بین کوبا و روسیه، واشنگتن را به تغییر مناسبات با هاوانا و تکامل سیاست «قدرت نرم» برای ممانعت از تأسیس پایگاههای نظامی روسیه در کوبا تحریک نمود. هواپیماهای نیروی هوایی و کشتیهای ناوگان دریائی روسیه به طور متناوب سفرهای دوستانه به کوبا می کنند و هر بار در امریکا فریاد وامصیبتا سر می دهند که باز هم روسها می آیند!

نظریات دایر بر این که «چرخش کوبائی» در سیاست امریکا موضع روسیه در قبال کوبا را تضعیف می کند، و در مجموع، کشورهای امریکای را لاتین را از روسیه دور می سازد، تقریباً جائی از اعراب ندارد. سیاست خارجی روسیه علیه کشور ثالث سمت نگرفته است. سرگنی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه روسیه اظهار داشت، که مسکو تصمیم کوبا و امریکا در خصوص برقراری روابط دیپلماتیک را مثبت ارزیابی می کند. او گفت: «اگر تصمیمات اعلام شده واشنگتن به مرحله اجراء گذاشته شود، آنها باعث بهبودی مناسبات پیرامون کوبا خواهد شد و این هم از نظر ما همان نکته مثبت است».

با این حال، بخش قابل ملاحظه ای از سلطه جویان امریکا مایلند تصویر «دشمن ستراتیژیک» از روسیه ترسیم نموده و به تحریمهای اقتصادی در مناسبات امریکا با کوبا همچنان ادامه دهند. بدین سبب نباید انتظار داشت، که اعلام تصمیم اوباما دایر بر «تغییر مشی» امریکا در مقابل کوبا به توقف عملیات خرابکارانه چند وجهی علیه جزیره آزادی منجر خواهد شد.

<http://www.fondsk.ru/news/2014/12/22/obama-i-variácii-antikubinskoj-politiki-31065.html>

۹ دی - ۱۳۹۳